

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 18

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
7 Mai 1938

Mama Lui

De Ida Schuller

Se obișnuiește să se serbeze în luna Mai, ziua mamei. Cu această ocazie publicăm două articole cu acest subiect. N. R.

„Lângă crucea lui Isus, stătea mama Lui...” (Ioan 19:25)

Poeții, pictorii și sculptorii n'au fost în stare niciodată să arate gingășia dragostei sau adâncimea întristării, pe cari le-a arătat Ioan în aceste simple cuvinte. Maria, mama lui Isus, este eroina „zilei mamei”. Ar fi bine să ne dăm seama mult mai mult de valoarea și vrednicia ei în lume. Noi, protestanții, suntem ispițiți să cădem în greșala de a nu-i recunoaște îndeajuns adevărata ei valoare. Catolicii o adoră, ceea ce se cuvine numai Mântuitorului ei și al nostru. Noi nu trebuie să-i imităm. Inșă, pe de altă parte, putem fi vinovați, ca și ei, față de ea, dacă nu reușim s'o recunoaștem ca cea mai aleasă dintre femei și ca mamă a Unuia pe dea'ntregul sfânt, neprihănit, fără pată și despărtit de toți păcătoșii.

„Lângă crucea lui Isus, stătea mama Lui...”

Găsim în aceste cuvinte că Maria este o pildă în toate timpurile, pentru toate mamele. Întâi de toate ea este o pildă de dragoste. Sunt puțini oamenii cari îndrăsnesc să rămână lângă cruce, când Isus se jertfește pentru păcatele lumii. Marea gloată, care odată ascultase cuvintele Lui și care a fost hrănită din bunătatea Lui: bolnavul care s'a vindecat prin atingerea Lui; învățăceii cari L-au întovărașit în triumf, nu erau aici; toți L-au uitat și-au fugit. Numai femeile au stat de parte, pe coasta dealului, arătându-și dragostea lor doar prin lacrimi și tânguiri. Le era frică să vină aproape în această oră. Inșă iubirea acestei mame fu mai tare

decât frica și prevederea. Dragostea a ținut-o aproape de cruce. Fiecare mamă trebuie să spună: „Ar trebui să merg la cruce, trebuie să merg, voi merge. Fiecare fior dureros care a străbătut inima Lui, fiecare chin care a străpuns corpul Lui, s'a făcut pentru mine”. Numai stând lângă cruce, poate o mamă spera să aducă pe copiii ei la iubirea față de Mântuitorul.

În al doilea rând, Maria la cruce, este o bună pildă de felul cum pot toate mamele mărturisi pe Mântuitorul lor. Să-și aducă aminte că această mamă n'a ridicat glasul în semn de protest, în timp ce Fiul și Mântuitorul ei era răstignit. Ea a stat numai lângă El și oricine care a văzut-o, a știut pentru ce e ea acolo. Sunt timpuri, când aceasta este cea mai bună mărturie pe care o poate da un om. Dacă te afli într'un grup de oameni cari rād și critică Cuvântul Domnului și biserica Sa, cea mai bună mărturie pe care o poți da, este să stai lângă cruce. Multe mame sunt prea ocupate să facă lucrul misionar, ori sunt prea rușinoase să mărturisească cu hotărîre pe Mântuitorul lor în public. Dar nu este mamă care nu poate mărturisi pe Mântuitorul ei stând simplu lângă cruce în casa ei, în biserica și comuna ei.

Mamelor, dacă stăm lângă cruce, vom fi preschimbate în ase-

mănarea Acelui la care privim. Așa a fost Maria din Magdala. Ea a fost chinată de demoni și murdărită de păcat, dar a privit la Isus și a fost preschimbată. O nouă lumină s'a coborît în ochii ei și o nouă pace în sufletul ei. Mamelor, dacă vreți să fiți ca El, și dacă vreți ca fiii voștri să fie ca El, trebuie să stați lângă cruce. „Vă las pacea Mea”

Pace pe care n'o poate da lumea și nici nu poate fi luată de lume. Toate mamele au nevoie de puterea acestei păci, pe care o pot primi numai stând lângă cruce.

Ca încheiere, mama lui Isus este adevărata inspirație pentru „ziua mamei”. Mulți dintre noi avem mame în cer și ele, ca Isus, și-au lăsat ultima dorință și ultimul lor testament. Poate ei sună cam așa: „Las copiilor mei rugăciunile mele de 50 de ani. Las iubirea lui Hristos care a fost lumina, viața și puterea mea. Le las speranțele Bibliei, cari m'au făcut ceea ce sunt. Las dorința ca fiii mei să mă întâlnească în ceruri”.

Mulți dintre noi avem mame încă în viață. Să le cinștim. Să le iubim și să umplem inimile lor de recunoștința noastră, cât sunt încă pe pământ. Cea mai bună cale de a cinști pe mamele noastre este să stăm cu ele și cu mama lui Isus la crucea jertfei Sale ispășitoare.

Ziua mamei

Scopul zilei mamei este să răspândească dragoste în lume. E bine să vorbim mai mult despre ea, pentru că aceasta este o lume nepăsătoare, o lume neglijentă, iar omul este o creatură nerecunoscătoare și egoistă. El este așa de înclinat să uite pe dea'ntregul toate lucrurile, chiar pe cele pe

cari ar dori să le facă. E nevoie de ceva care să trezească aducerea lui aminte. Avem astfel „ziua mamei” o zi care atinge inimile oamenilor, femeilor și copiilor, de pretutindeni.

Nimeni nu poate tăgădui valoarea acestei zile. „Ziua mamei”
(Continuare în pag. 4-a.)

Farul Creștin**Revistă religioasă**Anul VI. No. 18 7 Mai 1938
Apare în fiecare Sâmbătă**Abonamentul:****Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.****Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.****Apare sub îngrijirea unui comitet.**Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Frații cari primesc foile noastre ca să le vândă cu bucata, sunt rugați să trimită banii la timp, așa cum ne-a fost înțelegerea. Netrimiteria banilor la timp, e un păcat și o pagubă pentru această lucrare a Domnului.

Rugăm din nou și foarte stăruitor pe toți cei ce ne trimit bani, să scrie pe mandat scopul pentru care li trimite chiar dacă trimite și scrisoare. Iarășî toți cei ce scriu UNIUNII sau REDACȚIEI sau DEPOZITULUI, sunt rugați să adreseze scrisorile la aceste nume, căci ne ajută prin aceasta mult să rezolvăm poșta multă care ne vine în fiecare zi.

Noi nu publicăm nicio vorbă rea de nimeni. De aceea să nu ne cereți acest lucru. Dar nici nu lăudăm pe nimeni. Nici aceasta să nu ne-o cereți. Noi vrem să redacțăm știrile noastre în spiritul FAPTELOR APOSTOLILOR. Acolo nu e vorba așa de mult de persoane, ci de o lucrare a Domnului. Despre această lucrare și învățătură a Domnului care e răspândită de seroi săi umili, scriem noi.

Cântările Sionului**Cu peste 650 de cântări
și legați bine, se găsește de
vânzare cu 50 lei bucata.****Ceice comandă dela 10 bucăți
în sus, primesc un rabat de
20 la sută.****Cereți-o cu ramburs dela
Depozitul de Literatură
Creștină,
Arad, Strada Fabricii No. 20.****De contrabandă**

Gh. N. P.

Prin anul 1800, pentru ca să se aducă sau să se scoată mărfuri din Anglia, se plăteau taxe foarte mari, pentru mărirea veniturilor țării. Din cauza aceasta și contrabandele se înmulțiră foarte mult; adică, transportatorii începură să treacă marfa mai mult pe ascuns, ca să nu mai plătească taxele. Și, cum Anglia e înconjurată numai de ape, se organizară bande de contraband și viteji și curajoși, ce, cu corăbii mici și ușoare, se puteau strecura ușor, noaptea, prin lanțul de pază al corăbiilor polițienești.

O astfel de corăbioară plină cu marfă, fu apucată odată de furtună. Și numai puțin timp mai era până la ivirea zorilor, când putea fi observată și prinsă. De aceea și făcea sforțări d' speranță cu nădejdea să se poată strecura din raza liniei de patrulare.

Însă, când se credea în mai bună siguranță, mai marele contrabandștilor văzu cu groază, cum dinspre mal venea spre ei o mare corabie a guvernului englez.

Corăbioara, repede, căută să facă stânga împrejur pentru a fugi din calea uriașei corăbii ce ar fi putut-o zări prin umbrele nopții ce se răreau. Dar valul... Găselă marfă ascunsă era prea mare ca să poată scăpa cu o înțeleală și mai mare decât a celeilalte. Avea de luptat și cu valurile, ce acum se rădău înfuriate în față-i. Distanța dintre ea și cea vrăjmasă, se micșora mereu.

Văzând că nu-i chip de scăpat să nu fie prinsă, comandantul ei, care știa că-l așteaptă spânzurdărea, strigă marinarii lor îngroziiți:

— „Băieți, nu-i timp de pierdut! De oreți să vă scăpați rușii, aruncați marfa în mare”.

Zis și făcut. În fuga vasului, marinarii se coborâră jos și scoaseră sacii cu marfă, pe cari îi suflă peste bord, în timp ce șefii bandei îi îmbărbăta. După ce isprăviră, un bățon se duse înapoi a vasului să vadă unde mai e corabia vrăjmasă. Dar se întoarse înșel, gulben ca ceera, de nu putea să mai scoată un cuvânt. Ceilalți îl întrebă:

— „Ce ai?... Vorbești?”

— „Încercătura noastră... sacii... nu se cufundă...”, bolborosi tânărul.

Căpitanul văzu și el cu groază că așa era. Ceva mai mult. Sacii, duși de valuri, — fiind încărcăți cu marfă ușoară, — mergeau sălălând în direcția corăbiei guvernamentale, — care văzându-i, ușor ar fi putut ghici că în apropiere sunt contrabandștii.

Și cum, pe măsura asvârlirilor, se făcuse un șrag de saci ca o dără murdărie deasupra apei — găsirea lor de poli-

țiști fu înlesnită. Chiar planul lor de scăpare le preeștă soarta. Fură prinși.

Văzând întâmplarea de mai sus, mă gândeam cât de înspăimântătoare e starea multor oameni ce lasă în urma lor, — pe marea vieții, — un șir lung de păcate și nelegiuiri. Părăsindu-le prin unele mijloace omenești, vor să fugă de ele, așundându-le — zic ei, — în marea uitării. Cred că astfel pot să scape de povară, precum și de pedeapsa dreptului Judecător. Dar ele ies deasupra, tocmai când cred că au scăpat, ca să însemne drumul rușinii pe care au mers, și să se arate, — ca o mână întinsă, — pe ticalosul ce vrea să fugă de El.

Da, niciun păcat nu se poate ascunde de Dumnezeu. Furtuna mănici Lui, — ce ne stă împotriva când nu vrem să ieșim și să intrăm prin singura poartă ce ne pune la dispoziție, prin Iisus Hristos, — ne scoate toate păcatele la suprafață spre a ne rușina, arătându-ne urma unui drum al nostru, croit hoștește, pe furie, prin întuneric... Și doar avem de mult un drum croit gata, intrădăns pentru noi, — în plină lumină și'n văzul tuturor, — sub conducerea unei minunate Căpetenii, ce-a plătit totul pentru noi cu prețul vieții Sale, pe crucea Golgoței. O SINGURĂ POARTĂ E CLADITĂ PENTRU NOI prin crucificatul Său trup de carne, îmbrăcat în haina dragostei dumnezeiești.

Ea e singura intrare în portul mântuirii, prin ieșirea din lume, cu pocăință de trecut și scârbă de păcat. Prin ea duce un singur drum: credința cu siguranță mântuirii. Și din ea se deschide o singură ieșire: bucuria deplină, învăluită în nemărginită și însetată dragoste după Dumnezeu. Și toți cei ce au trecut pe drumul crucii, prin strămtorarea porții, vor cunoaște ce este adevăratul fericire. Căci mână în mână cu Iisus, iubitul nostru m're, vor urca pe treptele ei luminoase și îmbătați de frumusețea și vraja minii Lui, se vor lăsa purtați pe brațele Sale iubitoare, ca un copilăș, spre casa Lui însoțită și plină de flori.

Nici să nu neglijăm unele păcate, căci fi prea mici, adormindu-ne conștiința. Cu cât mai ușoare, cu atât vor ieși mai repede deasupra, în ziua când conștiința se va trezi. Niciunul nu va scăpa, când toaiașul vijelios va bate pragul de sus al porții, nici cine fuge, nici cine crede că a scăpat. (Amos 9.1).

Un om muștrat de cuget întreba odată, de mai poate fi iertat cândva. Când i se răspunse că „da”, spuse că nu crede; căci a'deja ticăloșii a făcut, că i se pare că ar fi negru ca diavolul. I se arătă că mai mult, sau mai puțin negru, e tot

(Continuare în pagina 3-a).

Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeu fău

de I. Bucur

Iubite cititor, care va fi soarta ta după ce vei pleca din lumea aceasta? Iată o întrebare foarte însemnată la care trebuie să dai un răspuns lămurit. Fără să fi dat un răspuns lămurit la întrebarea aceasta, poți să mănânci, să bei și să fii vesel? Poți să te duci la tot felul de petreceri, să te prinzi în joc și să cânti? Poți să te duci în cârciumă fără să îți socoteala că ai un suflet de care trebuie să te îngrijești și o veșnicie în care ai să întii? Îți poți omori vremea cu o povestire sau cu o carte de glumie, sau cu o torașie rea? Te poți îmbulzi pe pragul teatrului, cinematografului, sau în localuri cu tot felul de plăceri?

Cu întrebarea aceasta ne pusă în rânduială, poți să treci prin viață ca și când ai merge la o petrecere oarecare? Ce ai crede, când ai vedea un teatru deasupra unui spital, sau o sală de bal deasupra unui cimitir? N'ar fi oare acestea, lucruri care nu s'ar potrivi? Totuși aceste nepotriviri nu se pot pune alături de nepăsarea ta față de sufletul tău și față de veșnicie. Ai putea să treci în veșnicie așa cum ești? Dela bal, deadreptul la scaunul judecării lui Dumnezeu? Dela cârciumă, la scaunul de judecată? Dela cântarea desmătată, la cântări de laudă în cinstea lui Dumnezeu? Dela injurături, la slăvirea lui Dumnezeu? Dela tovărășia celor care nu vor să știe de Dumnezeu în viața lor de fiecare zi, la tovărășia luminoasă a sfinților și a îngerilor din jurul scaunului de domnie al lui Dumnezeu? Nu, nu, așa ceva nu se poate. Până și cugetul tău îți spune că așa ceva nu se poate.

Ce este de făcut atunci? Nimic altceva, decât să te pregătești să întâlnești pe Dumnezeu.

Nu vrei să te pregătești? Câte glasuri îți vorbesc lămurit și te cheamă la aceasta! Dumnezeu îți spune: Pregătește-te! Orice durere îți spune: Pregătește-te! Orice pat de boală îți spune: Pregătește-te! Orice înmormântare îți spune: Pregătește-te! Orice mormânt deschis îți spune: Pregătește-te! la seama bine la toate aceste glasuri și pregătește-te! Nu mai întârzia nicio clipă măcar. Fîndcă viața noastră nu este decât un abur, care se arată puțin și apoi

piere. Vreme de pierdut nu mai este, căci trece ziua și începe să se lase umbra serii! Și vremea în care te poți pregăti va avea un sfârșit. Nu pierde dar prilejul să te pregătești. Cum? Primind pe Domnul Hristos de Mântuitor și trăind o viață sfântă cu El. Dumnezeu a făcut totul ca să fim gata într'adevăr.

„Harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, s'a arătat, și ne învață s'o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos. El S'a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-și curătească un popor care să fie al Lui, plin de râvnă pentru lucrul bun” (Epistola lui Pavel către Tit, capitolul 2:11-15). Ai avut parte de harul lui Dumnezeu? Ai rupt-o cu păgânătatea și cu poftele lumești? Trăiești în veacul de acum cu cumpătare și evlavie? Aștepti pe Domnul Isus să vină să te ia în cer? Știi bine că prin moartea Lui ai fost curățit de orice păcat?

Dacă nu știi nimic din toate acestea și dacă mai ales viața ta nu se potrivește cu ce spune Dumnezeu, atunci nu ești pregătit ca să-L întâlnești. Iată de ce nu e bine să mai pierzi o singură clipă. Fiul lui Dumnezeu a murit pe Golgota. Acolo, „El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire” (Epistola întâia a lui Petru 2:24). Jertfa cea mare a fost adusă, prețul cel mare a fost plătit. Ești bine venit înaintea lui Dumnezeu. Crede în Domnul Isus (Ioan 6:36). El primește pe toți câți vin la El (Ioan 6:37). Vino la El așa cum ești! Nu aștepta să te faci mai bun, căci n'ai să poți! Spune-i Lui toate păcatele tale! Cere-i iertare pentru ele și ia iertarea pe care ți-a căpătat-o El și ai iertarea tuturor păcatelor și putere ca să duci o viață sfântă, prin moartea Lui pe crucea de pe Golgota și pe care ți-o dă chiar în clipa când i-o ceri! Căci „El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Prin ră-

nile Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam ca niște oi, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor” (Isaia 53:5,6). Crede în jertfa Domnului Hristos și El nu numai că-ți va da iertarea păcatelor, dar îți va da și putere s'o rupi cu păcatul! la această putere, ca să biruești orice păcat! Dă-ți viața în stăpânirea Lui ca să faci numai voia Lui și începe o viață nouă, în care El să fie cu adevărat Domnul și Stăpânul tău!

De contrabandă

(Urmare din pagina 2-a)

una pentru iad. Și că nu e acesta lucrul de căpetenie, ci mijlocul prin care să te albești.

— „Cum?... E și mijloc de scăpare?”

— „Da, este! Și pentru că e numai unul, e și sigur. Iată-l: Recunoaște-ți păcatele, în loc să le tăgăduiești și astfel să te întorci la Dumnezeu, în loc să fugi. E, cum spunea un vestit credincios: „De vrei să scapi de urgia lui Dumnezeu, alcargă de te-asvârle în brațele Lui”. Și apropierea de El e mult ușurată prin Domnul Isus, care pentru aceasta a venit, fiind Mântuitorul păcătoșilor, luând păcatele noastre și ispășind El pedeapsa în locul nostru.

Crede numai... și primești iertarea ce ți se întinde azi gratis, căci sângele Său ne curăță de orice păcat (I Ioan 1:7). Și hotărîndu-te să nu mai faci niciun păcat, încrede-te în puterea Lui mântuitoare, chiar din cursele ispitelor ce vor roi în juru-ți, pe viitor. Ba mai mult! Devenind zidirea Sa, — pentru că ești un om nou în Duh, — vei face fapte bune, hotărîrile de El mai dinainte (Efes. 2:10). Pe ele le vei purta împreună cu El în corabia ta, fiind El cârmaciul pe narea vieții, spre Tăra ta de sus.

Da, așa să faci. Să nu fii creștin de contrabandă, numai cu numele. Căci nici lacrimile tale, nici banii sau faptele tale bune și nici timpul nu pot șterge un singur păcat înaintea lui Dumnezeu.

Singurul în cer și pe pământ, care poate șterge păcatele, e numai Hristos. „Dacă ne mărturisim păcatele, El e credincios și bun ca să ni le ierte și să ne curătească de orice nelegiuire”. (Ioan 1:9).

Numai El singur, având milă de noi, poate spune și face: „Voiu arunca toate păcatele lor în adâncul mării” (Mica 7:19). Căci cu ele nedescărcate încă de aici prin El, nu putem ancora în portul Veșniciei, ca să trecem în Tăra de sus. Cine moare în păcate, nu poate intra în cer; iar El va fi negăsit atunci, oricât l-am căuta (Ioan 8:21).

LIBERTATEA CONȘTIINȚEI

După Dr. T. G. Dunning, președintele alianței mondiale a tineretului baptist. — Tradus de W. Sezonov

„De aceea mă silesc să am totdeauna un CUGET CURAT înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor (Faptele 24:16).

Apostolul Pavel a fost pârît de popor, dregătorului din Cezarea, că ar pune la cale „răsvrătiri printre toți Iudeii”; dar servul lui Dumnezeu, mândru și curajos, se apăra spunând: „De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”. Nu este aceasta o contradicție? Cine are deci dreptate? Cine spune adevărul?

În toate timpurile, servii Împărăției lui Dumnezeu, au trebuit să audă această învinuire. De aceasta a fost acuzat Ieremia și Pavel, Luther și Roger Williams. De sigur, astfel de oameni nu sunt „cetățeni liniștiți”, cari se mulțumesc cu starea pe care o găsesc, ci mai de grabă niște „răsvrătiți”. Ei revoltă prin adevăr, ei o termină cu toată liniștea trândavă, ei sunt oameni „periculoși”. Ieremia a fost un om al neliniștei și ori unde mergea Pavel, s'a născut turburare. La predicile lui Luther și ale lui Roger Williams, s'a produs o opozițiune puternică în tradiționala biserică romano-catolică și o mișcare între țărani. Dar Hristos? N'a adus și El poporul și căpeteniile Iudeilor în mișcare? N'a stârnit El o neliniște, care durează până în ziua de astăzi? N'au avut atunci, acei oameni dreptate, cari au învinuit pe I'avel?

Nu, acci oameni n'au avut dreptate. Ei sunt niște mincinoși nerușinați. Să începem cu Isus Hristos. Dacă El într'adevăr ar fi răsculat poporul contra stăpânirii romane, atunci, sigur, El ar fi fost omul lor. Dacă El ar fi fost un om al violenței, în înțelesul lor, atunci ei L-ar fi primit cu osanele. Tocmai pentru că El n'a făcut aceasta, ei L-au urît. Deci ei au fost oameni, cari erau conștienți de minciuna ce o spuneau. Dar oricum păra lor era nedreaptă, căci în adevăr, El era doar Omul păcii. El a îndemnat poporul să se întoarcă din calea lui, spre a-l trage înapoi din fața prăpastiei, către care mergea. Dar ei nu ascultară de El. Urmarea a fost că dezastrul a cuprins întreg poporul. Căci după ce au făcut să tacă pe Cel ce

spunea adevărul, neliniștea n'a mai încetat, dar n'a mai fost nimeni care să fi putut aduce liniște. Și astfel poporul mergea către peire. A venit ziua când Ierusalimul a căzut în ruine în urma năterne și când n'a mai rămas nici o piatră peste alta din templul, în fața căruia a fost învinuit Isus.

Așa se petrece și cu ceilalți „turburători”. Dacă oamenii ar fi ascultat pe Ieremia, pe acel om „periculos”, Iuda n'ar fi pierit și dacă s'a mai ridicat odată după cadere, a fost, numai mulțumită acestui om. Pavel a răspândit Evanghelia în lumea veche, care a fost ferită prin ea să se înămoalească cu totul și prin care cultura apuseană a fost salvată de la o decădere definitivă. Și reformatorii? A cui a fost vina, că situația generală a adus lumea în mare fierbere? N'a fost tocmai a acelor oameni ai bisericii catolice, cari învinuiau pe reformatori, că ar fi vinovați de neliniștea izbucnită? N'au robit și n'au asuprit ei împreună cu domnitorii feudali, poporul, până ce acesta s'a revoltat?

Deci nu oamenii „periculoși” au produs dezordine și fapte brutale, ci ei au adus acel adevăr în lume, care a ferit-o să se prăbușească în haos; ei au salvat-o din desperare și prăpăd, i-au dăruit lumină și viață și i-au croit un drum nou.

Dar într'un anumit înțeles, Hristos este revoltătorul cel mare și toți ucenicii Lui adevărați sunt revoltători. Fiind sareapământului, ei sunt neliniștea lumii. Hristos a aruncat pe pământ sabia adevărului, focul speranței și sămânța LIBERTĂȚII și a produs prin aceasta o „revoltă” fără de sfârșit, adică revolta iubirii, contra egoismului, revolta dreptății contra nedreptății, revolta lui Dumnezeu contra lumii. El a început revoluția Împărăției lui Dumnezeu, care aduce lumii mântuirea. Căci ea doboară acele stăpâniri demonice străvechi, cari distrug lumea: egoismul, violența, mamona, puterea morții. Neliniștea pe care o aduce Hristos, astămpără furtunile lumii; focul pe care l-a aprins El, stinge puterile distrugătoare ale celui rău; sabia pe care o aruncă El pe pământ, produce pacea. Pentru aceasta a răsculat El poporul,

pentru aceasta a stârnit Pavel revolta și pentru aceasta vrem să producem și noi această neliniște — spre lauda Numelui lui Dumnezeu.

Ziua mamei

(Urmare din pag. 1-a)

este cea mai potrivită zi de aducere aminte, care poate fi serbată în cinstea mamei omenirii”, a spus Hon. Jennings Randolph într-o vorbire a sa la Washington.

Însă pentru mamă nu se poate înălța un monument mai durabil decât copilul, pe care ea îl crește pentru ea însăși. Niciun scriitor nu poate cuprinde între tablele unei cărți toată înțelepciunea învățaturii unei mame. Niciun poet nu poate descrie toată bucuria și întristarea unei inimi de mamă. Niciun pictor nu are puterea să aștearnă pe pânză sa frumusețea unei fete de mamă, care strălucește în aducerea aminte de preaiubiților ei. Nici chiar mâna sculptorului nu poate dăruia marmorei lui reci căldura iubirii de mamă. Nu! Numai o zi specială, pusă deoparte pentru noi, copii și fete ai mamelor în viață și ai celor moarte, este o zi potrivită de aducere aminte pentru mame.

„Dar”, zice un mare scriitor, „simplul fapt că ești mamă trebuie să nu te facă vrednică să-ți iubești copilul. Iubirea trebuie să fie câștigată dacă o mamă vrea să fie sigură că, faptul că e mamă nu i se va întoarce într-o zi în întristarea inimii sale. Mamă este aceea care e mai aproape de viața copilului. Ea poate face aproape ce vrea cu el. Însă mama nu trebuie să lase ca faptele ei să nimicească puterea îndemnurilor ei bune. Dacă vrea ca fiul ei să fie bun, întâi trebuie să fie ea bună. Ea poate conduce și nu împinge copilul pe cărarea dreptății. Slujba de mamă aduce cu ea răspunderi cari nu pot fi înconjurate și datorii pe cari nu mai o mamă le poate îndeplini”.

Dumnezeu dă fiecărei mame posibilitatea să formeze un suflet omenesc. Și o mamă poate fi tot atât de înțeleaptă într'un palat ca și într-o căsuță modestă, și tot atât de miloasă într-o colibă ca și într'un castel. Aceasta trebuie să fie dorința unei mame care vrea să fie prețuită.

Suferințele noastre, un dar al lui Dumnezeu

Predică ținută de fratele Dr. J. H. Rushbrooke în biserica din București, Boulevardul Basarab No. 56, la 3 Aprilie

„Și ca să nu mă umflu de mândrie din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă pălmuiască și să mă împiedece să mă îngâmfi. De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia, și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru că puterea lui Hristos să rămână în mine”.

2 Cor. 12:7—9.

Apostolul Pavel a fost un om care s'a rugat mult. A fost un om care a suferit foarte mult. În acest capitol ne istorisește și de una și de alta. Ne vorbește de suferințele lui așa de grele: „mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol, un trimis al Satanei, care să mă pălmuiască”, și cum s'a rugat de trei ori Domnului să-l scape de această suferință. Pentru noi toți, cari avem de suferit trupește sau sufletește, acesta e un exemplu minunat, ce să facem în clipele grele ale vieții.

I. Ce a fost acest țepuș,

pus în carnea lui Pavel, nu știm sigur. Un lucru însă, este clar: a fost ceva foarte dureros. Nu știm dacă a fost ceva trupeș, o boală, de pildă malaria, neurastenia sau poate epilepsia. Nu știm dacă a fost o persoană sau mai mulți frați mincinoși. Unii frați cred poate că soția le este un țepuș și soțiile cred poate că bărbatul este țepușul, cecace cred că nu este cazul. Nu știm dacă a fost o ispită sau o altă povară grea de suferit. În Galateni 4:13, Pavel face o asemenea aluzie. Nu știm dacă a fost o piedecă în lucrul lui misionar. El a fost plin de planuri să ducă Evanghelia în toate țările cunoscute pe atunci, și nu este exclus, că acest țepuș, această suferință să-l fi făcut, să nu fie în stare să-și îndeplinească gândurile sale sau să-l fi făcut nervos, fără răbdare. Să fim cu băgare de seamă, frații mei, dacă vedem pe cineva lesne iritat, vorbind cuvinte aspre, să nu pierdem răbdarea așa de repede. Poate fratele nostru are de suferit de pe urma unui țepuș. Sau dacă avem noi de purtat o

asemenea grea suferință, să luăm exemplul dela Pavel.

II. El a făcut din suferința lui un obiect de rugăciune.

Pavel a fost un om care s'a rugat mult. De trei ori s'a rugat Domnului, ne povestește el. Cine nu-și amintește, cum Domnul nostru în grădina Ghetsimani, S'a rugat tot de trei ori. El nu s'a descurajat după prima sau a doua rugăciune, nu s'a mulțumit văzând că rugăciunea nu este ascultată. Iarăși și iarăși vine și se roagă. Și noi trebuie să facem la fel. Dacă a fost bolnav sau dacă a fost într-o stare nervoasă, dacă a privit în viitor cu îngrijorare pentru cauza Evangheliei, sau a văzut cum dușmanii lui îl persecutau ziua și noaptea, el se ruga. Vedeți dar, cum suferințele noastre pot să ne ducă la rugăciune. Cum dau o țintă rugăciunilor noastre și ne învață să fim stăruitori în ele. Noi avem aici în România alte greutăți, să le aducem în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Frații noștri din Rusia au alte suferințe, pentru cari se roagă. Astfel suferința ne îndeamnă să stăruim în rugăciune. Fie că aceste suferințe sunt suportate de o țară sau de un sat, de o familie sau numai de o singură persoană, un frate sau o soră, să lăsăm ca ele să ne ducă în rugăciune. Astfel, suferința aduce roadele cele mai binecuvântate, ne silește să stăruim ca Pavel în rugăciuni serioase și neîncetate. Cât ești sănătos și ai succes în afaceri, poate uiți să te rogi, dar când zaci în pat, când suferi, când vine lipsa și grijile, atunci îți aduci aminte de Dumnezeu și stăruiești în rugăciune. Și în această stare Dumnezeu poate să-și reverse harul peste tine.

III. Suferința este deci o ocazie

să gusti harul lui Dumnezeu.

Cu Pavel a fost așa. După ce s'a rugat de trei ori, i-a venit răspunsul: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”. Vedeți, faptul că țepușul nu a fost îndepărtat, nu înseamnă, că rugăciunea lui Pavel nu a fost auzită, că a rămas fără răspuns. Să nu ne închipuim, că Dumnezeu nu răspunde la rugăciunea noastră, pentru că nu dispar imediat suferințele noastre. Țineți

seamă, fraților, că, dacă ne rugăm în duh și în adevăr, răspunsul vine sigur. Poate nu vine așa cum am așteptat, dar vine cu siguranță. Așa a fost în cazul lui Pavel. Dumnezeu nu răspunde numai afirmativ. Nici când Mântuitorul nostru S'a rugat în Ghetsemani, paharul n'a fost îndepărtat. Nu l S'a dat cecace a cerut. Înseamnă că rugăciunea Lui nu a fost ascultată? Dimpotrivă. Citiți în epistola către Evrei, că El este Acela, care în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi, către Cel ce putea să-L izbăvească dela moarte, a fost ascultat. I S'a arătat un înger din cer, care L-a întărit. Răspunsul a venit, altfel cum l-a așteptat. A primit putere peste măsură, putere ca să poată birui. Așa a primit și Pavel, așa vom primi și noi, fraților. Dumnezeu răspunde rugăciunilor noastre. Suferințele nu ne vor fi o piedecă, ci un izvor de har. Vom primi puteri supraomenești, ca să biruim și oamenii din jurul nostru vor fi uimiți și vor fi nevoiți să recunoască: de bună seamă, puterea lui Dumnezeu lucrează în el, altfel nu-l putem explica. Astfel, slăbiciunea noastră devine o ocazie, pentru că Dumnezeu să arate ce poate. Câți n'au binecuvântat în decursul veacurilor, țepușul lui Pavel, căci au primit mângâiere, îmbărbătare și putere sufletească să îndure suferințele și să biruiască în lupta creștinească! Dacă Pavel ar putea astăzi să vadă toate acestea, n'ar binecuvânta el suferințele lui, deși rugăciunile lui au fost răspunse negativ? Eu îl binecuvintez pe Pavel, că a trecut prin această experiență, că a avut un țepuș în carne, că s'a rugat de trei ori Domnului să i-l ia, că Domnul nu l-a ascultat și totuși l-a învrednicit să facă un lucru minunat, să biruiască și să fie a binecuvântare pentru mulți. Dacă suntem în suferință, în grea încercare, nu-i nevoie ca această povară să fie repede înlăturată, ci ca harul lui Dumnezeu să cuprindă sufletele noastre, să ne întărească și să schimbe caracterele noastre, făcându-ne adevărați urmași ai lui Hristos. Și Pavel a recunoscut la urmă,

(Continuare în pagina 8-a)

Din lumea largă

Un avien italian, ce transporta 16 ziaristi italieni, cari luaseră parte la nunta regelui Zogu al Albaniei, s'a izbit prin ceata de o sâncă și s'a prăbușit în flăcări. Un cioban a văzut acest lucru și a mers în satul din apropiere de anunțat autoritățile.

Guvernul german a amnistiat o mulțime de condamnați. Între aceștia sunt toți membrii partidului național-socialist, cari au făcut diferite crime dintr'un zel prea mare pentru acest partid.

Convertirile franco-britanice. La sfârșitul lunii Aprilie, d. Daladier, primministru al Franței, a plecat în Anglia împreună cu d. Bonnet, ministru de externe francez, fiind invitați de guvernul Marelui Britanii. Ei au avut convorbiri cu d. Chamberlain, primul ministru al Angliei și cu Lordul Halifax, ministru de externe. Iată pe scurt, încheierile la cari au ajuns reprezentanții celor două state: 1. Franța aprobă apropierea Angliei de Italia, pentru că această apropiere a adus liniște în Mediterana și va duce la liniștirea Palestinei și a Spaniei. 2. Ei au hotărât să intervină împreună în Europa centrală pentru a împiedeca un războiu. Se știe că e vorba mai mult de Cehoslovacia. Această țară a ajuns încercuită de Germania după cucerirea Austriei. Și în Cehoslovacia sunt peste trei milioane de germani. În ultimul timp reprezentantul acestor germani, d. Henlein, a cerut statului cehoslovac niște lucruri cari duc la ruperea lor dela Cehoslovacia. Ori acest lucru va însemna războiu. Căci Franța și Rusia sunt angajate față de Cehoslovacia ca, în cazul când va fi atacată de Germania, să vină în ajutorul ei cu armele. Se recunoaște de toată lumea că, aci e punctul unde poate izbucni un războiu european. De aceea miniștrii englezi și francezi au hotărât să lupte pentru pacificarea acestor lucruri în Cehoslovacia și în același timp să vină în ajutorul României și a altor state cari sunt amenințate să fie înghițite de întinderea Germaniei. 3. Un alt lucru foarte însemnat a fost formarea unei adevărate alianțe militare între Franța și Anglia. Astfel statele majore ale celor două state se vor înțelege ca să pregătească armatele în așa

fel ca să poată conlucra împreună în cea mai perfectă unitate. Se poate spune azi că nu există două țări mari pe pământ mai unite una cu alta ca și aceste două puteri: Franța și Anglia.

Numeroase arestări în Rusia. În ultimul timp Sovietele au arestat peste 190 de preoți. Ziarele engleze spun că, la Kirov, în gubernia Viatka, a fost descoperită și lichidată o organizație baptistă contra-revoluționară în fruntea căreia ar fi fost în german, spion din Germania. De sigur aceasta e o mare minciună. Organizațiile baptiste nu fac politică. Dar ele predică pe Iristos și de aceea au fost prigoniti. Toți dușmanii Evangheliei seamănă laolaltă prin această trăsătură: ei totdeauna acuză pe bapțiști că ar fi un pericol pentru stat. Totuși stirea aceasta arată că sovietele nu pot suferi pe bapțiști. Ce vor zice cei ce ne acuză că suntem unelte ale comunismului?

Cu toată prigoana din Rusia, ziarele anunță că toate bisericile din Moscova au fost arhipline cu

ocazia Paștilor Oamenii caută pe Dumnezeu cu riscul de a-și pierde viața.

Un episcop catolic din Austria, care n'a luat parte la votul pentru unirea cu Germania, a dispărut fără urme. D. Hitler duce o mare luptă împotriva catolicismului.

În Turcia s'au întâmplat mai multe cutremure în ultimul timp. Peste 6500 de case au fost dărâmate. Într-o regiune din aceeași țară cutremurele se repetă la câteva zile. De aceea populația s'a umplut de groază.

În cutremurul din Anatolia au murit 200 de oameni. Cutremurul a fost simțit și în capitală.

Între Anglia și India poșta principală va fi transportată în avioane. Astfel poșta va ajunge timp de cinci zile în loc de trei săptămâni.

Și Statele Unite se înarmează puternic. Guvernul a cerut parlamentului să-i aprobe să cheltuiască pentru construcția vapoarelor de războiu 200 miliarde lei.

DELA UNIUNE

În foarte multe locuri autoritățile locale confundă pe Bapțiști cu asociațiile religioase adventiste și Creștinii după Evanghelie. Pentru Bapțiști Decizia Nr. 4781-1938 a fost amânată fără termen, iar pentru aceste două asociații religioase a fost amânată până la 1 Mai și apoi până la 1 Iunie. Totuși în unele locuri autoritățile au înștiințat pe frați că numai până la 1 Mai au dreptul să funcționeze. De aceea am găsit de bine să mai tipărim odată mai jos ordinul Onor. Ministerului de Interne, prin care a fost amânată Decizia Nr. 4781 cu privire la Bapțiști. Frații sunt rugați să arate îndată acest ordin autorităților ca să nu aibă neplăceri mai târziu.

România

MINISTRUL INTERNELOR

Direcția administrației de Stat
Contul Nr. 1.

TELEGRAMA

PREFECTII DE JUDEȚE DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

Nr. 13788 A. din 27 Noembrie 1937.

În urma adresei Ministerului Cultelor și Artilor Nr. 32279/937, vă facem cunoscut că dispozițiile deciziei acestui departament Nr. 4781-1937, se suspendă în ce privește pe bapțiștii din întreaga țară, până când se va soluționa definitiv

situația lor de comisie respectivă.

În consecință luați măsuri ca toate casele de rugăciuni d'n acel județ ale bapțiștilor cari au fost închise fiindcă nu au respectat decizia Nr. 4781-1937, să fie imediat redeschise.

MINISTRUL INTERNELOR,

(ss) Sergiu C. Dimitriu

Pentru conformitate:

DIRECTORUL ADMINIST. DE STAT
Indisciplinat

RECUNOASTEM cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Unionea Bisericii: Boieresti, Turda, 60 lei. Fr. Nea Mihai, Sănnicelăuș, Sălaj, 50 lei. Bis. Chieșd, Sălaj, 170 lei. Bis. Cerleu Mare, Hotin, 59 lei. Bis. Bicz Chei, Cluj, 8 lei. Cărnău V., Marineade jos, Tighina, 78 lei. Bis. Felnae, Timiș, 80 lei. Bis. Pârjolteni, 60 lei. Bis. Soimos, 40 lei. Bis. Moșaneți, 100 lei. Bis. Prigoroda, 89 lei. Bis. Percosiți, 70 lei. Bis. Serbin, 40 lei. Bis. Pașcauți, 38 lei. Bis. Clieșca, 20 lei. Bis. Malinți, 20 lei. Bis. Zarojan, 35 lei. Bis. Sămpetru, 122 lei. Bis. Hăchiu, 60 lei. Bis. Morlaea, 50 lei. Dumitru Călmățui, 50 lei. Com. Borla, Sălaj, 500 lei. I. Tion și I. Ciungan, 70 lei. Biserica Grăniceri, 500 lei. Bis. Agires, 152 lei. Bis. Ursad, Bihor, 130 lei. Bis. Nădăla, 332 lei. Bis. Hăteș, 185 lei. Bis. Cusuș, 120 lei. Casier: N. Onocu, Arad, str. Bisericii 4.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

DIN IAȘI. În 21-26 Aprilie, la sărbătoarea învierii Domnului, comunitatea de Iași, a avut multă bucurie și înălțare sufletească. În prima zi a avut loc un program frumos al școalei duminicale. A doua și a treia zi s'au ținut serbări, cari vor rămâne neuitate. Tineretul din toată comunitatea, a contribuit la aceste serbări, împreună cu corul și orchestra. Printre vorbitori au fost frații dela țară și dela oraș, cari au arătat însemnătatea acestor sărbători pentru noi și puterea învierii lui Isus Hristos în viața creștinească. A vorbit și Dr. Stein, un fost rabbin evreu, care s'a întors la Isus Mântuitorul. Au luat parte frați din 12 comune și un mare număr de vizitatori.

În ziua de 17 Aprilie a avut loc deschiderea noului locaș de închinăciune al comunității din Iași, la care au luat parte frații din bisericile din împrejurimi. Noul casă de rugăciune este în centrul orașului și poate cuprinde până la 400 de persoane.

A TRECUT la cele veșnice, sora Nica M. din Păclisa, Hateg. Serviciul înmormântării a fost oficiat de către fr. Cornica.

FR. SAVA NICOLAE, din Iași, anunță frățietatea, că s'a mutat din str. Zugravi 14, în str. Sf. Andrei 12, Iași.

A TRECUT la cele veșnice, fr. Erdős Imre, din Peștenița, jud. Hunedoara. În viața sa a lucrat mai mult de 10 ani în biserică din Curtici, jud. Arad. Preotul și primarul au amenințat poporul că vor omenda pe acei cari se vor duce la înmormântare. Primarul împreună cu curatorul bisericii catolice, au poruncit grupurilor să astupe mormântul săpat. După ce au săpat mormântul în alt loc, s'a ținut serviciul înmormântării de către fr. Cornica, Iustin, Lăzărescu și Petru. Au luat parte frați din mai multe biserici, precum și corul din Ostrov și Ciula Mare, muzicile din Clopotiva și Bău de Mori, au cântat spre slava Celui veșnic.

ÎN BISERICA din Negoi, jud. Hunedoara, a avut loc serbarea femeilor, condusă de fr. Debucan din Ciula Mare și sora I. Mihoiesc, care a citit din PARUL un frumos referat despre stăruința surorilor americane și jertfa lor pentru înțelegerea misiunilor în Africa. Frații Cornica și Georgiu a îndemnat surorile în lucrul lor pentru Domnul.

BISERICA DIN HATEG, a avut o frumoasă serbare a femeilor, la 17 Aprilie, la care au luat parte frați din mai multe comune. Vorbitoare au fost surorile E. Popovici și Valeria. Cu această ocazie s'au împărțit daruri copiilor săraci.

A ÎNCETAT DIN VIAȚA o soră tânără din Stinapari, jud. Caraș, lăsând în urma ei patru copii mici orfani. În mormântarea a fost condusă de fr. Dunca și fr. Refa din Năldas. Corul din loc, cel din Cărbunari și muzica din Năldas, au cântat cântări de slavă. Serviciul a fost încheiat de fr. Const. Șel.

ÎN PRIMA ZI DE PAȘTI, în biserică din Arad-Șega, s'a ținut o frumoasă întrunire a Societății tineretului Iosif. Programul a fost compus din poezii, soluri și cântări în cor. Vorbitori au fost frații Adam Sezonov și I. Cocuț. A doua zi corul a fost invitat la Macea, unde a predat un frumos program de poezii, cor mixt și bărbătesc. Seara au petrecut-o la frații din Curtici, unde s'au bucurat mult de programul frumos al tinerilor din societatea Unirea, care a predat o mică convorbire cu titlul „Biblia și România”, din care se poate constata dorința tineretului român baptist după o desăvârșită libertate a predicării Evangheliei, în frumoasa noastră țară.

A TRECUT la cele eterne, fr. Enghelhardt Adam, din Grăniceri, jud. Arad, la 23 Aprilie. A cântat muzica din Arad, condusă de fr. Jurjeu și un numeros public a luat parte la înmormântare. Seara s'a ținut evanghelizare cu mai mulți vorbitori, s'au declamat poezii și a cântat muzica.

ÎN BISERICA DIN LONEA, s'a ținut cununia religioasă a fr. S. Stoica cu sora M. Drăgan. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. I. Busu. Au vorbit fr. T. Cioba, S. Tudor și a cântat corul din loc.

A ÎNCETAT DIN VIAȚA fr. T. Moca, din Hădșelul de jos, jud. Bihor, la 19 Aprilie. Serviciul înmormântării a fost condus de către fr. Fl. Gliță. A luat parte un popor numeros printre cari a fost și preotul satului.

ÎN BISERICA din Valca Pui, jud. Caraș, s'a ținut o frumoasă serbare cu ocazia ordinării fr. Lignezan ca diacon, din biserică din Vermes. Serbarea a fost împodobită cu corurile din Bărbosu și Valea Mare și cu muzica fraților din Vermes. Programul a fost condus de fr. P. Drăgoescu, ajutat de fr. I. Pop, P. Băha și Coluță.

LA BRAILA s'a ținut, sub conducerea fr. S. Ve a, predicator, P. Oanea și W. Sezonov, binecuvântate reuniuni pentru tineret. În fiecare Luni seara tineretul bisericii și alți prieteni, s'au adunat și au studiat împreună Sf. Scriptură. În urma acestor convorbiri religioase, mulți s'au simțit întăriți sufletește.

ÎN SANICOLAU, jud. Bihor, a încetat din viață sora Porumb M. Serviciul în-

mormântării a fost îndeplinit de către frații Floruța și D. Fcier. A cântat corul din loc.

CAUT UCENIC pentru meseria de pantofar, cu cel puțin 4 clase primare. A se se adresa la: Petru Debucan, pantofar, com. Ciula Mare, p. Hateg, jud. Hunedoara.

ÎN COMUNA CASCIOARELE, jud. Constanța, tineretul baptist a avut o frumoasă serbare la 21 Aprilie, condusă de sora misionară Sofia Kühn, cu subiectul „Primăvara în viața tinerimii”, din care au vorbit frații C. Panta, G. Chin și Isaac. Ioan. S'au declamat poezii și-a cântat corul în limba germană. După serbare, tineretul a făcut o excursie pe câmpie, vizitând mai multe cariere de piatră. A fost o zi plină de binecuvântare și reculegere pentru tineretul baptist german.

O MARE BUCURIE au avut frații din Șeitin, jud. Arad, la 26 Aprilie, cu ocazia unei serbări frumoase, compusă din soluri, poezii și cântări, condusă de fr. Ioan Arsin. Corul din Pesac, condus de fr. Magdin și corul din loc, condus de fr. Pop, au cântat spre onoarea Domnului. — Un participant.

Mare renume

Orașul Alexandria, de pe coasta egipteană a Mediteranei, este renumit de a fi avut cea mai mare bibliotecă. Ea conținea multe sute de mii de volume de cărți.

Care biserică baptistă din România se va bucura de un asemenea renume, de a avea cea mai mare bibliotecă de cărți bune și folositoare?

Avem **Biblii** de buzunar cu trimiteri... 100 lei.

„Biblii de buzunar legate în piele, cu trimiteri... 220 lei.

„Biblii de buzunar legate în piele cu clape și trimiteri... 320 lei.

Testamente cu titluri și psalmi ... 20 și 25 lei.

Fiecare credincios trebuie să aibă o biblie mică și un testament. Avem deasemenea:

Doctrinile biblice.
Viața de familie în Biblie,
Credința și misiunea baptistă,
Ana din Ava,
Inima Vechiului Testament.

În slujba lui Dumnezeu și alte cărți bune, pe cari le puteți comanda **contra ramburs** dela „**DEPOZITUL DE LITERATURĂ**” ARAD, str. Fabricii 20.

Ori de câte ori...

„Drept răspuns. Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”.

„Adevărat vă spun că ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut”. (Matei 20:40,45).

Frații din sudul Banatului, au făcut o casă pentru Domnul Isus și frații Lui. În comuna Prilipeț, jud. Caraș, frații mai sus amintiți au un orfelinat pentru copiii săraci, rămași orfani fie de tată sau mamă, fie de ambii părinți. Astăzi, numărul acestor orfani este de 24 de copii începând din leagăn.

Acești copii trăiesc și așteaptă totul dela Marele lor Părinte, Dumnezeu, și dela fratele lor mai mare, Domnul Isus.

Domnul Isus așteaptă ca noi, cei ce-L iubim, să conlucrăm cu El în creșterea acestor copii ai Săi.

Conducătorul fraților bănățeni, pentru această mișcare, este fr. Ion Suveț din Prilipeț, of. Prigor, jud. Caraș. Cei ce doresc să ajute pe Domnul în această mare misiune, au ușa deschisă pentru darul lor, la adresa mai sus amintită.

În timp ce făceam misiune în părțile acelea, am văzut surori cari pregăteau ciorapi și haine pentru orfanii Domnului. Am văzut cum frații trimit obolul lor banesc la susnumita adresă, pentru a ajuta creșterea acestor orfani. Pilda aceasta este vrednică de urmat.

Un frate.

A DOUA ZI DE PĂȘTI, biserica din Coronini, jud. Caraș, a avut o serbare înălțătoare cu un frumos program al tineretului. În cursul luni Ianuarie tot tineretului a studiat primele două cărți ale lui Moise, iar la Păști au răspuns foarte frumos la toate întrebările. Programul a fost împodobit cu poezii, ducturi, cântări în cor, în întregime condus de fr. păstor, Const. Buriman.

FRATELE MICLAUS, a petrecut în sărbătorile Paștilor, prin bisericile din Rături, Cămarzana, Turt și Drăgușeni, jud. Satu-Mare, dând multe sfaturi și împărțind Cina Domnului.

FR. BURIMAN a ținut căsătoria religioasă a fr. N. Marișesc cu sora El. Caracoancea, în Coronini.

Suferințele noastre, un dar al lui Dumnezeu

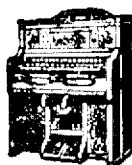
(Urmare din pag. 5-a)

IV. că țepușul i-a fost dat de Dumnezeu.

Întâi a crezut că vine dela Sătana, dar a trebuit să recunoască cu timpul, că este un dar al lui Dumnezeu. El și-a dat seama că, din pricina strălucirii tuturor descoperirilor minunate ce i-au fost încredințate, era în mare pericol să se umfle de mândrie, și deci ca sa nu devie un îngâmfat, care să dea greș, iubirea divină i-a pus un țepuș în carne. Astfel, Pavel a rămas umilit, nevoit să stăruiască în rugăciune și să ceară și sa primească putere dela Dumnezeu, pentru ca să nu cadă de pe drumul ce duce la viață și la biruință. Nu facem și noi, fraților, aceeași experiență? Fiecare avem greutățile noastre, suferințele și grijile noastre. Și vedeți că e bine, că le avem. Ne îndeamnă la rugăciune. Am dori să fim scăpați de țepușul ce ne înțeapă. Dar la urma, trebuie să recunoaștem, că Dumnezeu l-a dat și că este bine că ni l-a dat, căci numai așa ne ținem tot mai aproape de Dumnezeu. Dacă toate planurile noastre ne-ar reuși, dacă am trăi fără griji și fără suferințe, ce oameni îngâmpați am fi! Am uita de Dumnezeu, am uita să ne rugăm, am greși drumul. Toate acestea le știe Dumnezeu. Ca lui Pavel, ne trimite câte o suferință. Însă când strigăm către El, Domnul este lângă noi, ne ajută, ne mângăie și ne face să biruim. Să învățăm această lecție, să ducem o viață plină de rugăciune și harul lui Dumnezeu va face din viața noastră o binecuvântare pentru noi și pentru cei din jurul nostru, ca în cazul lui Pavel.

După notele stenografice de fr. H. W. S.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e s k é s
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.**

0 înștiințare

de C. Manolescu

„Țară, țară, țară, ascultă glasul Domnului”. Ier. 22:29.

În lume sunt două grupuri de oameni, acei cari nu știu nimic despre înștiințările Domnului și cari, prin urmare, trebuie înștiințați, și acei cari știu și sunt prin urmare responsabili.

Înștiințările Domnului ne sunt descoperite într-o carte, care vorbește cu autoritate absolută, și această carte se numește: „Biblia” — Sfânta Scriptură.

Cu toate că această carte este scrisă de veacuri, de către un mare număr de scriitori feluriti, a fost lucrată de toți, sub aceeași inspirație dumnezească a Duhului sfânt.

În ce privește făgăduințele ce le face, înștiințările ce le anunță, și înștiințările ce le dă omului, sunt dovedite a fi exacte și multe dintre ele sunt pe cale de a se împlini sub ochii noștri.

Înștiințările Bibliei sunt inspirate de dragostea și de dreptatea divină pentru omul înșelat, care e adeseori plin de judecăți potrivnice acestei cărți sfinte, după învățăturile religioase cari nu sunt de aceeași părere cu adevărata religie cerută de Sfânta Scriptură. Biblia osândeste orice imitație, fără cruțare.

Ea împlinește orice dorință a sufletului, dându-i pace, încredere și Duhul sfânt.

În același timp ea se adresează lumii și pământului întreg, se adresează Neamurilor, autorităților și oricărei societăți umane.

Acei cari o ascultă, află prin învățăturile ei pace, mântuire și viață veșnică în Isus Hristos.

Astăzi, în timpul de har, mai mult ca oricând, se aude vocea profetei: „Țară, țară, țară, ascultă glasul Domnului!”

Iubite cetitor,

Citește și trăiește ce spune Biblia: căi Cuvântul lui Dumnezeu nu poate avea nici un scop politic sau confesional. Cuvântul ne spune că Creatorul nostru ne iubește și vrea numai binele și fericirea noastră.

Biblia este tradusă în aproape 800 de limbi, însă în vânzare sunt numai vreo 700 de limbi.

Biblia ne vorbește de timpurile trecute, de cele prezente și de cele viitoare.

Ea ne descoperă pe Dumnezeu ca Tată și pe Domnul Isus ca Fiul și Mântuitor.

Ea ne spune că mărta lui Dumnezeu stă gata să se verse, din cauză că lumea refuză harul Său. Despre vremea acestui mare necaz ce va veni pe pământ, Domnul ne spune: Luca 21:25—28; Matei 24:6—8; Luca 17:26—27; Gen. 6:11—12; Matei 7:20—23; 23:13—15; 2 Tim. 3:1—5; Ps. 9:18.

Și pe noi cari cunoaștem pe Domnul Biblia ne îndeamnă să ne rugăm. 1 Tim. 2:1—2.